

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
27. září Léta Páně 2009

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 9-10

ZÁŘÍ-ŘÍJEN

ZÁVĚRNÍK

Milí spolufarníci, rozhodl jsem se, že do aktuálního čísla naší Svatováclavské vinice tentokrát nenapíšu úvodník, ale „závěrník“, kterým bych chtěl uzavřít své dvouleté působení na místě šéfredaktora našeho farního časopisu. Ne že bych se zcela loučil, rád zůstanu v redakční radě a občas něco napíši, ale každoměsíčně zvládnout porci redakční práce je v současnosti nad moje časové možnosti - tedy přesněji, tuto svou oblíbenou práci bych konal na úkor činností, které mají přednost. Pokud mně někdo budete psát,

nepoužívejte k tomu již prosím emailovou adresu svatovinice@centrum.cz, kterou nebudu nadále administrovat - můj email je mila.muller@centrum.cz. I na případné dopisy budu rád reagovat, ovšem pouze v případě, že autor uvede své kontaktní údaje - bez toho je dialog nemožný.

Bude jistě dobře, pokud se do práce na Svatováclavské vinici zapojí větší počet lidí - což vlastně platí nejen pro náš farní časopis. Všem stávajícím i budoucím „vinařům“ přeji spoustu inspirace! (Duch se latinsky řekne *spiritus...*)
MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Pastorační rada 10. 9. 2009

Ve středu 10. 9. se sešla pastorační rada. H. Plachá mluvila o potřebných povoleních ke stavebním úpravám v kapli. Stavební úpravy odsouhlasila farní rada, odbor památkové péče magistrátu i arcibiskupství. Žádné další potvrzení nejsou k přestavbě potřeba.

S. Pišlová nesouhlasí s přestavbou kostela a poukázala na to, že kostel je památkou UNESCO, které o souhlas požádáno nebylo. H. Plachá ji upozornila, že kostel památkou UNESCO není. S. Pišlová se chystá poslat dopis UNESCO, že se v kostele sv. Václava při rekonstrukci ničí původní vybavení navržené architektem Gočárem. Ostatní členové pastorační rady S. Pišlovou upozorňovali, že kostel není možné zakonzervovat v původním stavu beze změny, protože farnost je živá a potřebuje prostor přizpůsobovat aktuálním potřebám. Původním záměrem architekta bylo vystavět faru vedle kostela sv. Václava. Bez chystané přestavby nemá farnost šanci získat jinak prostory pro kroužky a farní akce. S. Pišlová i přesto zvažuje, že dopis pošle. S. Góra zásadně nesouhlasil s názorem S. Pišlové a navrhl jí, aby zvážila své další působení v pastorační radě. S. Pišlová se rozhodla ukončit své členství a radu opustila.

J. Rückl, informoval o tom, že přestavby se pravděpodobně nestihnou do začátků kurzů Alfa.

Dále pastorační rada projednávala farní kalendář. *Z. Váchová*

Farní charita 2. 9. 2009

Motto: 1 Jan 4, 16

Shrnutí činnosti v několika bodech:

30. června jsme odeslali 38 100 Kč nasbíraných ve farnosti pro lidi postižené povodněmi. Byli jsme v kontaktu s organizátory pomoci z charity ostravsko-opavské. Děkujeme.

17.-20. července jsme v rodinách ubytovali 13 běloruských dětí ve věku od 8-17 let. Děkujeme zvláště Šikulovým, Irmě Frankové, Biskupům, Simoně Pišlové, Krutským a zvláště Hrdinovým. U mnohých byla tato akce spojena s různými těžkostmi, jak to tak chodí. Děkujeme i všem, kdo nás podporovali, děkujeme za zapojení dětí při nedělní mši svatě.

Srdečně zveme všechny zájemce o tuto problematiku 29. září od 19.30 na naši faru, kde budeme seznámeni s životem v Bělorusku, jak ji vidí kompetentní pracovníci ADCh i prostřednictvím videozáznamů, a sdělíme si také zkušenosti s běloruskými dětmi u nás.

Do dětského domova v Milovicích na návštěvu pojedeme po prázdninách už 6. 9. odpoledne. Týká se většinou mládeže. Pokud by se k nám chtěl ještě někdo přidat, prosím, by se mi ozval. Jezdíme auty, tak abychom se vešli.

Pravidelné schůzky FaChy budou až na výjimky každou 1. středu v měsíci od 19.15 na faře - všichni jsme vítáni :).

Pozvání

27. září máme s Charitou takový trošku netradiční den (Den charity). Pokud neplánujete mši svatou se Svatým Otcem, mše svatá od 10:30 by měla být obětována jako poděkování za život.

A pak snad malé pohoštění, popovídání, ... Dárky, prosím, ne - pokud, tak buď něco dobrého k pohoštění nebo do kasičky charity :).

Hanka
rechnero@heroldovysady.cz

721 444 323

O T Á Z K Y pro otce Stanislawa

Milý Stanislawe, většina farníků Tě zná z kostela, ti aktivnější ze společných akcí, ti ještě aktivnější např. z jejich příprav. To jsou více méně pracovní povinnosti faráře. Můžeme se ptát, co všechno je ještě za tím? Jak se Ti žije ve Vršovcích, co Tě teší a co třeba méně?

STW: Prvního července to byly dva roky, co jsem začal působit tady mezi vámi. Jsem zde velice spokojený. Cítím se tu Doma - prosím, napiš tam to doma s velkým D. Ono to totiž tak opravdu je. Vnímám přijetí lidí. Těší mě a jsem rád, že zde nacházím lidi, kterým jde o věci Boží, kteří chtějí jít společně dál dopředu.

Ježíš Kristus přišel na svět, aby z nás vytvořil Boží lid. V našem rozměru tomu odpovídá farnost jako společenství lidí, kteří ve své rozmanitosti hledají jednotu. V 1. listu svatého apoštola Pavla Korintským ve 12. kapitole se na dvou místech říká, že každý má zvláštní dar pro vytvoření tohoto společenství. A tak se i my snažíme budovat farní rodinu, kde každý člověk má své nezastupitelné místo, a přitom všichni směřujeme k jednomu cíli.

Místem, kde se rodina setkává k bohoslužbě, je chrám. Místu, kde kaž-

dá rodina - i ta farní - žije své denní radosti i starosti, říkáme domov. Pro farní společenství je takovým domovem fara, farní dům. Chtěli jsme si koupit tuhle faru (pozn.: stávající fara, kde se rozhovor odehrával), dnes již ale víme, že se nám to nepodaří. Cena je příliš vysoká a nechceme se zavazovat např. ke splácení půjček a úvěrů. Proto jsme na koupi farního domu rezignovali.

Zároveň s tím se naše úvahy a nadšení upřelo k přeměně pohřební kaple v kostele svatého Václava. Ta se již k původnímu účelu nepoužívá. Na jejím místě bychom chtěli vytvořit ten domov farního společenství. Místo, kde se bude scházet ještě více členů farní rodiny a kde třeba také budeme „přijímat návštěvy“, tedy pořádat kulturní akce ve spolupráci s Městskou částí Prahy 10. Ten projekt se zdárně rozvíjí, již máme všechna potřebná povolení, podařilo se zajistit i nemalé finanční prostředky, a proto mohla rekonstrukce začít.

To je velká věc. A když se podíváme do kalendáře na tento pastorační rok, tak tam nejdeme ještě desítky jiných vůbec ne malých akcí. Oproti jiným farnostem je to rozsah nevídaný. Slovy bible „žeň

je hojná...“ - nabízí se otázka: co dělníci na té vršovické vinici?

STW: Sám sobě v tomto ohledu vytýkám, že jak kolem rekonstrukce kaple u sv. Václava, tak kolem dalších připravovaných akcí mohla být větší diskuse. Mohli jsme třeba vyvěšovat plány rekonstrukce, pořádat ankety, sbírat názory lidí. Jsou to zkušenosti jak pro mne, tak nakonec i pro každého z farnosti.

Působení faráře v novém místě totiž začíná zpravidla poznáváním farnosti. To trvá přibližně jeden rok. Druhý rok je většinou ve znamení budování týmu spolupracovníků. Dávají se dohromady lidé podobných představ s cílem napomoci dobrým věcem. No a ve třetím roce farář spolu s těmito spolupracovníky teprve začíná určovat směr a konkrétní aktivity farnosti. Do té doby je to spíše nabídka ze strany faráře a odezva ze strany farníků. Potom nastává společné dílo.

Mne, nepřipraveného, navíc zasáhly v nedávné době dvě věci: služba okrskového vikáře a smrt mé maminky.

Tady bych chtěl vyjádřit vděčnost vůči pastoračnímu asistentovi Janu Rücklovi. Bez jeho pomoci by se rekonstrukce kaple i řada jiných činností vůbec neuskutečnila. Totéž, co zde spolu zvládneme, jsem v jiných farnostech dělal se třemi i čtyřmi placenými pastoračními asistenty. O kvalitě jeho práce svědčí i iniciativa několika farníků, zejména pana Miloslava Müllera, kteří se svými příspěvky podílí na zachování alespoň trochu slušné životní úrovně jeho i jeho budoucí rodiny. Jsem si vědom toho, že přispět nemohou všichni. Stejně tak jsem si vědom toho, že díky Janově práci

a díky oněm nejmenovaným dárcům může náš farní život vzkvétat. Všem patří mé upřímné díky. Díky moc, ze srdce.

A ještě jedno upřímné přání. Janova radost je i mým potěšením. Jan rozpoznal svátost manželství jako svůj stav. Vážím si jeho volby, vážím si jeho partnerky. Oběma přeji, až za několik dnů přijmou svátost manželství, aby je radost, štěstí a láska provázely na společné cestě, aby se tím jejich život stávalo v pravdě naplněným, aby jejich soužití bylo požehnané.

Jaké máš přání, co očekáváš alespoň v blízkém budoucnu, na co se těšíš?

STW: Těším se na anketu ohledně aktivit farnosti. Pastorační rada vypracuje návrh plánu akcí na rok 2010 (pozn.: akce naplánované do 30.6.2010 mají již pevné termíny a je možné si je poznamenat do diáře), ten prodiskutujeme, a potom se pustíme do realizace již vpravdě farního života.

Konkrétně se potom těším na tři věci. V rámci preevangelizace, pro ty, kteří Krista ještě nepoznali, jsou to kurzy Alfa. Pro znalé je to cyklus seminářů o liturgii. Pro rodiny s dětmi jsou to potom duchovní obnovy. Cvičení, která považuji za velmi přínosná. Bylo by mým velkým přáním, kdyby z těchto rodinných setkání vznikla malá společenství, kde by se manželé mohli dělit o své starosti a problémy, i kde by se mohli radovat a předávat si zkušenosti ze společného soužití, zkrátka kde by průběžně docházelo k obnovování svátosti manželství. Léta jezdím na taková duchovní cvičení, čím dál tím víc si uvědomuji jejich přínos.

Děkuji Ti, Stanislawe, za pěkné povídání. Dovol, prosím, ještě jednu takovou „nekonečnou“ otázku. Povídání s Tebou bylo zajímavé a příjemné. Věřím, že i přínosné pro informovanost ve farnosti. Jistě nejsem jediný, kdo by se Tě chtěl na něco zeptat. Mohl bys čtenářům prostřednictvím Vinice vždy odpovědět na jednu či dvě (či tři) otázky?

STW: Samozřejmě.

ptal se Pavel Švarc

Výzva čtenářům

Máte-li na Stanislawu nějakou otázku, pošlete ji, prosím, na adresu redakce farního časopisu (kontakt je uveden v tiráži), nebo ji doručte do farní kanceláře, případně ji zašlete na adresu svarc@centrum.cz.

Na vaše otázky se těší jak páter Stanislaw, tak redakce. Současně si přitom vyhrazujeme právo neodpovídat na otázky nevhodné, urážlivé a vulgární, a samozřejmě na otázky anonymů.

PROSTOR *pro sdílení myšlenek, zážitků apod.*

Zkušenosti odjinud

Když se mi poprvé dostal do rukou farní časopis Vinice, byl jsem nadšen jeho skvělou úrovní. No a když jsem později zjistil, kolik práce jeho vzniku věnuje šéfredaktor pan Miloslav Müller, byl jsem až zaskočen jeho obětavostí.

Sám mám zkušenosti s psaním do obdobného časopisu v Příbrami, konkrétně do farního časopisu Jakub vydávaného ve farnosti při kostele sv. Jakuba Staršího. Kdysi jsem zde našel dvojici, sestru s mladším bráchou, kteří čekali, že „se sejde“ dostatek příspěvků a časopis vydali. Potom se nám podařilo dát dohromady partu lidí, kteří měli zájem nějak pomoci. Každý si vzal na starost jednu z pravidelných rubrik (i o těch jsme se dohodli na první schůzce) a za tu zodpovídá. Kompletně jak po stránce obsahové, tak po stránce stylistické. Je-

den z kolegů se ujal „šéfredaktorování“, ten nemá na starost psaní, ale plnění termínů, shromažďování příspěvků a po odsouhlasení obsahu čísla dává vše k jazykovým korekturám a tisku. O tom, zda konkrétní článek (v každé rubrice jich může být více) bude nebo nebude otisknut, rozhodujeme na společné radě jednou měsíčně.

Rozhodně to není jediný způsob, jak farní časopis obstarávat. Patří však mezi ty, kde je práce rozdělena na víc lidí. Ti jsou méně vytížení, a přesto vzniká časopis slušné a hlavně předvídatelné úrovně. Jeden na druhého se můžeme spolehnout.

Tak tolik zkušenosti odjinud. Budiž, tento příspěvek, prosím, výzvou všem, kteří by se jakkoli chtěli na Vinici podílet. Dejte o sobě vědět, potřebujeme vás.

PAS

Světec v minulém měsíci:

*Sv. Matouš, apoštol, evangelista,
mučedník?*

Jména evangelistů Jan, Marek i Lukáš patří mezi oblíbená mužská jména. Matouš naopak takto oblíben není. Alespoň neznám nikoho, kdo by se tímto jménem honosil. Škoda.

Co o něm vlastně víme krom toho, že napsal evangelium?

Narodil se v Palestině v 1. století a jeho jméno bylo Levi. Stal se celníkem ve městě Kafarnau na Genezaretském jezeře. Zde se také potkal s Ježíšem, který ho vybídl: „Následuj mne“. Levi vstal, opustil celnici a šel za Kristem. Byl přijat mezi apoštoly a dostal jméno Matouš, tj. „Dar Boží“.

Po Ježíšově smrti napsal Matouš své evangelium – bylo to někdy na přelomu roku 41/42. Bylo určeno převážně židům, aby je získalo pro křesťanství. Po roce 42 opustil Matouš rodnou Palestinu a odešel hlásat evangelium do Egypta a Etiopie. Právě v Etiopii vykonal několik zázraků – vzkřísil z mrtvých králova syna a jeho dceru uzdravil z posedlosti. Zde také v 1. století zemřel podle jedné verze sešlostí věkem, podle jiné byl ukamenován či upálen. Jeho svátek slavíme 21.zářím.

Ostatky světce jsou uloženy v kryptě dómu sv. Matouše, postaveného v roce 1085 ve městě Salerno (v Itálii), jehož je patronem.

Světec sám je znázorňován jako starší muž s plnovousem, knihou či svítkem a perem, u sebe má člověka nebo anděla.

Krom města Salerno je patronem účetních, bankovních úředníků a celníků.

A.K.

Zemřela Růženka Zelená

25. srpna zemřela moje sestřička Růženka Zelená. Prožila nenápadný život v tichosti mezi svými nejbližšími. Všichni v naší veliké rodině ji měli rádi – její dcery, zetové i čtyři vnučky, její neteře a synovci s celými rodinami – mívala vždy po ruce nějakou pozornost, dáreček, dobroty pro ty malé. My, kteří jsme byli kolem ní do posledních chvil, jsme byli udiveni, jak prošla tolika útrapami dvouměsíčního pobytu v nemocnici, s jakou trpělivostí snášela neustálé střídání nové naděje a zase zklamání a zhoršení, až nakonec přijala v klidu i své několikadenní umírání. Ona, která si byla často nejistá, radívala se s druhými, podceňovala se, dospěla v závěru svého života k podivuhodné zralosti. Když jsem se za ni modlila, osvítila mě najednou jako blesk myšlenka, že ona patřila mezi ty „maličké“, kteří království Boží pochopí a přijmou, na rozdíl od těch velikých a významných, kteří království Boží nepochopí a odmítnou.

Několik posledních dnů skoro pořád spala, jen chvílemi se probírala, šťastně se usmála a zase usnula. Její nejbližší byli do poslední chvíle kolem ní, mluvili na ni, modlili se, drželi ji za ruce. Sám ošetřující lékař prohlásil, že takhle by chtěl taky umírat.

Jarka Nagrová

Na začátku školního roku se ještě vracíme k prázdninám, k našemu společnému výletu. Mirola bylo jedno z našich zastavení na Slovensku. Dřevěné venkovské kostely mají vždy trojici věží, symbol víry, naděje a lásky, Boha Otce, Syna i Ducha svatého. Na první straně je mráček a tráva ze Sivé Brady. *Foto M.S*

Církevní angličtina (8)

Tato stať je poslední, je však „last but not least“. Dostáváme se k významnému tématu, kterým je Písmo svaté (The Bible [baibl]). Uvedeme jména alespoň některých biblických knih (svatopisců) a apoštolů. Připojíme některé důležité pojmy, kterými jsme se zatím nezabývali.

The Old Testament [testəmənt] = Starý zákon

Pentateuch [pentətju:k] = (5 knih Mojžíšových)

Moses [mouziz] = Mojžíš

Genesis [dženisis] = (1.kniha Mojžíšova)

Joshua [džošwə] = Jozue

Samuel [saemjuəl] = Samuel

Job [džoub] = Job

Psalms [sa:mz] = Žalmy

Isaiah [ai,zaiə] = Izajáš

Jeremiah [džeri,maiə] = Jeremjáš

Ezekiel [i,zi:kjəl] = Ezechiel

Daniel [daenjəl] = Daniel

The New Testament = Nový zákon

Gospel [gospəl] (according to) = Evangelium

Matthew [maeθju:], Mark, Luke [lu:k], John

The Acts of the Apostles [ə,pslz] = Skutky apoštolské

Epistle [i,pisl] = epištola (dopis)

Revelation [revi,leišən] = Zjevení (sv. Jana)

(Apocalypse [ə,pokəlips] = Apokalypsa)

Simon [saimən] = Šimon

Andrew [aendru:] = Ondřej

James [džeimz] = Jakub

Bartholomew [ba:,θoləmju:] = Bartoloměj

Judas [džu:dəs] = 1.Juda, 2.Jidáš

disciple [di,saipl] = učedník

The Redeemer [ri,di:mə] = Vykupitel

covenant [kavəmənt] = smlouva

to pray (for) [prei] = modlit se (za)

prayer [preə] = modlitba

alleluia [aeli,lu:jə] = aleluja

rosary [rouzəri] = růženec

belief [bi,li:f] = víra (článek víry)

faith [feiθ] = víra (životní postoj)

hope [houp] = naděje

love [lav] = láska

charity [čæriti] = láska (k bližnímu)

soul [soul] = duše

heaven [hevn] = nebe

hell [hel] = peklo

purgatory [pə:gətəri] = očistec

Sacrament [sækrəmənt] = svátost

Baptism [baeptizəm] = křest

to baptize [baep,taiz] = křtít

Confirmation [konfə,meišən] = biřmování

to confirm [kən,fə:m] = biřmovat

Penance [penəns] = pokání

Reconciliation [rekənsili,eišən] = smíření

to ordain [o:,dein] = vysvětit (na kněze)

Marriage [maeridž] = svátost manželství

to atone for sins [ə,toun sinz] = činit pokání za hřích

penitence[penitəns] = lítost, kajicnost

conversion[kən,və:šən] = obrácení

confession [kən,fešən] = zpověď

to confess [kən,fes] = zpovídat se

deed [di:d] = skutek

mercy [mə:si] = milosrdenství

Zakončíme jednou z posledních řádek

Písma, která je modlitbou:

Come, Lord Jesus [dži:zəs] = Přijď Pane

Ježíši !

M. Müller st.

Opravy

V červnovém čísle jsme se v rozhovoru s Marií Pokornou dopustili dvou chyb ohledně Mariiny Legie. Omlouváme se a děkujeme za taktní upozornění na ně i vysvětlení.

Zakladatel ML se jmenuje Frank Duff (nikoliv Surf, jak bylo uvedeno).

Jednotná modlitba ML se nazývá tessera (chybně bylo uvedeno testera). Toto latinské slovo označuje tabulku nebo upomínku, která je rozdělena mezi přátele. Ve vojenské terminologii představovala čtvercovou tabulku, na

níž bylo napsáno heslo platné v římské legii. Mariina legie používá slovo tessera pro sešitek s obrazem ML na titulní straně a modlitbou v národních jazycích, která vyjadřuje bratrství a jednotu všech jejích členů, a zároveň jednotu s církví. Modlitba začíná vzváním Ducha svatého a končí prosbou za zesnulé členy ML a všechny věrně zemřelé. Modlící členové vytvářejí svou modlitbou oporu a zázemí jak pro aktivní členy ML, tak i pro církve. Rádi ve svých řadách uvítáme nové členy, aktivní i pomocné - modlící.

Marie Pokorná

Poděkování

O.s. Zajíček na koni děkuje všem farníkům u sv. Václava ve Vršovicích za to, že si koupili v zimě a na jaře pohledy, které malovaly děti ze sdružení. Pomohli jste tak strávit 51 potřebným dětem krásný terapeutický týden s koníky v Koutě na Šumavě a 28 dětem v Bučovicích u Votic. Děti vám za krásné prázdniny moc děkují...

Společně s vámi nám pomohli: MHMP, Nadace Člověk člověku, MČ Praha 14, Metrostav, město Votice, Danone, EGAP, Raiffeisenbank, Dřevěný svět hraček, Uglydolls.cz, Levné knihy, Vodafone, Dráček.cz, Less & Forest, Jan Verner, Příbináček a paní Machálková. *Tomášek, 11 let*

ROZHOVOR s manžely Šteflíčovými

V červnu tohoto roku oslavili manželé Marie a František Šteflíčkoví 60 let společného života. Jak to dokázali a co vše tomu předcházelo, jsem se jich zeptala osobně. Energická Maruška souhlasila, vážnější a málomluvný František příliš nadšen nebyl, ale nakonec pár slov promluvil.

Každé svatbě předchází nejprve známost. Vzpomínáte si, kdy a jak jste se seznámili?

Maruška: Bylo mi 19 let, když jsem z Jižní Moravy přišla do Prahy. Byla jsem tehdy zaměstnána na Vinohradech u jedné rodiny jako pomocnice v domácnosti. Jednou jsme s kamarádkami šly z kostela sv. Josefa z Náměstí Republiky přes Václavské náměstí, přidali se k nám tři chlupci a pozvali nás u Bulhara na kolotoč. Já se s tím jedním vozila několikrát a ostatní mezitím odešli. Tak jsme šli spolu – měli jsme stejnou cestu, a pak jsme si smluvili první schůzku u Olšanských hřbitovů. Když jsem na tu schůzku šla, ani jsem nevěděla, jak vlastně vypadá, pamatovala jsem si jen, že měl bílé tenisky. Nu a nezůstalo u jedné schůzky, byly další, a nakonec jsme se zasnoubili.

(František se vlídně usmívá a mlčí.)

A byla svatba - svatba s překážkami. Jak to tedy probíhalo?

M: Po svatbě mé sestry a bratra jsme se s Františkem zasnoubili. Jako mladí lidé jsme se sblížili i jaksi blíže, ale nastal problém. Musela jsem k lékaři a ten

mi sdělil, že jsem vyvinutá jako 13letá dívka a pravděpodobně děti nikdy mít nebudu. Byla to pro mne velká rána, ale podstoupila jsem léčení a povedlo se. Na cestě byla Maruška a svatba také. Pak přišla druhá potíž. V den svatby František onemocněl zápallem plic. Chtěli jsme svatbu odložit, ale to dost dobře nešlo, sjeli se příbuzní z Moravy a jižních Čech (odtud pochází František), vše bylo připraveno, napečeno, tak František se dostal do kostela všelijak, po obřadu dostal injekci penicilinu – naštěstí ho měl jeho strýc (PNC byl v 50. letech ještě velmi vzácný) a že musí ležet. Tak jsem u něj seděla a ošetřovala ho, ani nevím, co jsem vlastně jedla, jaká byla hostina, svatební kytice se mi kamsi ztratila. To je prostě osud.

F: Já si akorát pamatuji, že mi v sakristii udělali kafe. Svatební šaty jsem měl vypůjčené od kamaráda, peníze jsme potřebovali na jiné věci. Nábytek, nádobí a tak.

Nakonec vše dobře dopadlo, a jste spolu už 60 let. Jak byste tuto dobu hodnotili, když se podíváte nazpět?

M: Nu po svatbě šel František na vojnu, já zůstala s Maruškou sama, než se vrátil, přibyla ještě Anička. Já se těšila, že teď, když bude doma, budeme mít další děťátko, ale už to bohužel nešlo. Je to osud. Děti vyrostly, založily vlastní rodiny, máme několik vnuček a krásného právnicka. Že se dožijeme diamantové svatby, by mě vůbec nenapadlo.

F: Nebylo to vždy jednoduché, žili jsme

skromně, já jsem vyučený truhlář, a to tenkrát nebylo zrovna řemeslo, které mělo zlaté dno, ale že se dožijeme diamantové svatby by mě taky nenapadlo, nu snad se to povede i našim dcerám.

Čtenáři si teď položí otázku: 60 let společně! Dnes, kdy se každé druhé manželství rozpadá! Jak to zvládli? Takže, jak jste to „zvládli“ a co byste poradili dnešním mladomanželům?

M: Že se dnes manželé, a to i křesťanští, rozvádějí, to si vůbec neumíme předsta-

vit, zvláště když před Bohem slibují, že budou spolu snášet dobré i zlé. Recept na to? Milovat Boha a bližního, ovšem toho bližního ne jako manžela či manželku. Jistě se mi může hezký člověk líbit, ale když mám svého Františka, jiného nechci. To je osud.

František filozoficky uzavírá: „Ono to není ani tak o sudu, jako o tom pivu“.

A tímto citátem se loučím se Šteflíčovými a děkuji za rozhovor.

Alena K.

P O Z V Á N Í *na následující měsíc nebo i trochu dál*

Angličtina pro dospělé

Těm, kteří se už někdy učili anglicky, je určen kurz, který znovu začne v pondělí 19. října 2009. Bude pokračovat vždy v pondělí, na faře od 18.30 do 19.30 hodin.

Nejde o „normální“ vyučování, ale o nabídku zopakovat si a osvěžit své znalosti, a to v malé skupině. Účastníci jsou mírně až středně pokročilí a snaží se něco říci v angličtině, třeba jednoduchými slovy.

Bez možnosti použít prakticky cizí jazyk není možno se jej naučit. Je ostatně známo, že člověk si nejlépe zapamatuje to, co sám řekl.

Kdo můžete potřebovat angličtinu, přijďte. Probírají se různá témata. Kurz vede M. Müller st., který sdělí více na telefonu 272 765 083 (večer) nebo na mobilu 732 744 953.

Divadlo Miriam – říjen 2009

Představení v rámci Dnů Prahy 10 za přispění městské části Praha 10:

4. 10. v 17 h **Ještě se zpívá** – Koncert pro celou rodinu. Hraje a zpívá Malá česká muzika.
7. 10. v 19 h E. E. Schmitt: **Návštěvník** – Setkání slavného psychiatra Sigmunda Freuda s neznámým návštěvníkem. Účinkují: P. Kostka a P. Pelzer, Režie: J. Pleskot
4. 10. v 15 h Paul Eluard: **Perutinka** – Pohádka pro nejmenší děti o holčičce Perutince, které se splnil její sen lézat.

Divadlo Miriam

Ke Strašnické 10, Praha 10

<http://www.divadlomiriam.cz/>

email: divadlo.miriam@volny.cz

tel. 731 304 960

Co napsal apoštol Pavel Římanům a co to říká nám?

S novým školním rokem přichází také další rok našeho biblického vzdělávání. Budeme se opět setkávat každé druhé a čtvrté úterý v měsíci od 16.45 hod. do 17.45 hod. na faře a budou to setkávání nad listem apoštola Pavla Římanům. První setkání bude v úterý 13. 10. od 16.45 hod. Zveme mezi nás všechny ty, kdo cítí potřebu:

- ujasnit si své postavení v tomto bezbožném světě,
- nahlédnout svoji potřebu přijmout Boží nabídku spásy,
- být ujišťováni o Božím bezpodmínečném laskavém přijímání každého z nás,
- prohloubit svůj vztah k vlastnímu křtu a ostatním svátostem,
- být vybízeni k častější četbě Písma,

- prožívat chvílky společného hledání odpovědi na naše životní otázky,
- učit se toleranci vůči názorům druhého
- a přitom zůstat věrným poznané pravdě.

Je sice pravda, že na biblické hodiny u nás chodí převážně starší lidé, ale byli by srdečně vítáni i mladší. I my, když jsme začínali, byli jsme o čtvrt století mladší. Mohu dosvědčit, že na biblických hodinách, které vedu mimo Prahu, je věkový průměr podstatně nižší. Takže dříve, než se definitivně rozhodnete neúčastnit se, zkuste, zda by to nebylo i pro vás. Nezapomeňte na slova velikého znalce a překladatele bible do latiny, sv. Jeronýma: „Kdo nezná Písmo, nezná Krista“.

Jozef Nagy

Přehled pravidelných bohoslužeb

neděle	8.30	kostel sv. Václava
	10.30	kostel sv. Václava /pro rodiny s dětmi/
	19.00	kostel sv. Mikuláše /P. Pavel Kuneš/
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	18.00	kostel sv. Václava /nejen pro mládež/
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše /jen 1. čtvrtek v měsíci; pro děti/ od října
pátek	18.00	kostel sv. Václava
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše

Příležitost ke svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru

neděle	7.30-8.15	kostel sv. Václava
středa	17.00-17.45	kostel sv. Václava
pátek	17.00-17.45; 18.45-20.00	kostel sv. Václava

Jiný termín svátosti smíření je možné dohodnout s P. Stanisławem.

Eucharistická adorace

čtvrtek	20.00-21.00	kostel sv. Mikuláše od října
pátek	17.00-17.45; 18.45-20.00	kostel sv. Václava

Možnost setkání s knězem

úterý 15.30-17.30 fara - Vršovické nám. 84/6

Pokud je v nedělním oznámení ohlášena dovolená P. Stanisława, pravidelné termíny svátosti smíření, setkání s knězem a páteční eucharistická adorace odpadají.

Farní kancelář pro veřejnost

pondělí 17.30-19.30 fara - Vršovické nám. 84/6
čtvrtek 17.30-19.30 fara - Vršovické nám. 84/6

Výpis z křestní matriky (potvrzení o křtu) je možné objednat mailem:

sylvie.tomsova@seznam.cz

Přehled pravidelných týdenních aktivit...

...se postupně utváří.

Zatím probíhají tyto pravidelné aktivity:

Kroužek vyšívání (vede M. Řečinská): pondělí, 17 - 18.30 na faře

Modlitební společenství (vede V. Novák): pondělí, 19 hod. u sv. Václava

Biblické hodiny (vede J.Nagy): 2. a 4. úterý v měsíci, 16.45 na faře (od října)

Náboženství pro dospělé (vede P. Kuneš): středa, 18 hod. na faře

Farní charita: 1. středa v měsíci, 19.15 na faře (kromě října)

Úklid kostela sv. Václava: většinou 1. a 3. středa v měsíci a podle potřeby (dle aktuálního nedělního oznámení)

Setkání starší mládeže (kontaktní osoba A. Koucká): 1. středa v měsíci, 19 hod. na faře

Setkání mladší mládeže: 2. a 4. středa v měsíci, 19 hod. na faře (kontaktní osoba O. Rechner)

Rozhovory o manželství: 3. středa v měsíci, 19 hod. na faře

Zkouška pěveckého sboru (vede O. Polanská): středa, 19 hod. u sv. Václava

Setkání při čaji: 1x měsíčně ve čtvrtek (dle oznámení), 8.45 na faře

Modlitební setkání maminek (vede Z. Čiháková): čtvrtek 19.30-20.30 na faře

Zkouška kapely Missa: čtvrtek, 20 hod. na faře

Výuka náboženství

Výuka náboženství bude probíhat od října na faře. Školní rok zahájíme eucharistií 1.10. v 16.00 u sv. Mikuláše.

Maminky s nejmenšími dětmi:

středa 10.00-12.00, vede Z. Čiháková (tel.: 606 422 024);

Předškolní děti + 1. tř.:

čtvrtek 16.00-16.45, vede J. Čiháková a

M. Kofránková (tel. 777 704 782 - odpol., mail: mariezd@seznam.cz)

2.- 4. tř. + příprava na první svaté přijímání:

pondělí 16:30 (od 5. 10.),

vedou P. a H. Svobodovi (tel.: 776 262 284, mail: petasvo@centrum.cz);

5.-7. tř.: čtvrtek 16.45-17.30,

vede H. Rechnerová (tel: 721 444 323, mail: rechnero@heroldovysady.cz).

Kalendář akcí na říjen

1.10.	Čt	14.00	Svatost smíření pro děti	FAR
		16.00	Eucharistie pro děti	MIK
		18.30	Setkání katechumenátu	FAR
		19.00	Ekonomická rada	FAR
		19.00	Zahajovací koncert Dnů Prahy 10 (vstupenky na radnici do 23. 9.)	VAC
2.-3.10.	Pá-So		Duchovní obnova seniorů	Moníneč
3.10.	So	10.00	Prohlídky kostela (Dny Prahy 10)	VAC
		14.00		
		16.00		
		19.00	Autorské čtení studentek DAMU (Dny Prahy 10)	VAC
4.10.	Ne	10.00	Farní den (eucharistie v 10.00 a program)	VAC
		14.00	Prohlídky kostela (Dny Prahy 10)	VAC
		16.00		
		19.00	Koncert (Dny Prahy 10)	MIK
		19.15	Eucharistie (P. Pavel Kuneš)	VAC
6.10.	Út	19.00	Zahájení Kurzů Alfa	upřesníme
7.10.	St	19.00	Přednáška M. Váchy Úvod do enviromentální etiky (Dny Prahy 10)	VAC
		19.00	Setkání starší mládeže	FAR
8.10.	Čt	18.00	Svatost smíření mládeže	FAR
10.10.	So	14.00	Odpolední výlet rodičů s dětmi	Krčský les
13.10.	Út	19.00	Kurzy Alfa	upřesníme
14.10.	St	19.00	Setkání mladší mládeže	FAR
15.10.	Čt	16.00	Kytarový koncert	MIK
16.-17.10.	Pá-So		„Pánská jízda“	Zbirožské lesy
20.10.	Út	19.00	Kurzy Alfa	upřesníme
21.10.	St	18.45	Úklid kostela	VAC
27.10.	Út	19.00	Kurzy Alfa	upřesníme
28.10.	St	19.00	Setkání mladší mládeže	FAR
30.10. - 1.11.	Pá-Ne		Duchovní obnova starší mládeže	

Z Á V Ě R E M . . .

Jak slepej k houslím přišel?

Snadno. Sám ani neví jak...

Ráda píšu. Sama pro sebe. Psaní mi pomáhá utříbit si myšlenky. Však to znáte, někdo maluje, někdo uklízí, někdo uspořádá fotografie a já si zkrátka něco napíšu. Jednou jsem se o tuto zkušenost podělila s otcem Stanisławem. Velmi se mu zalíbilo moje laické sbíránní myšlenek. Netrvalo dlouho, aby mě vybídl, ať se podílím na Svatováclavské vinici.

Hodně jsem o tom přemýšlela. Nepíši žádné duchovně hluboké články. Pouze myšlenky. A navíc mám pocit, že to, čeho jsem plná, nemá úplně své místo ve farním časopise. A tak jsem vybízení odolávala a dlouho jsem zůstala jen u přemýšlení.

Nakonec jsem se přes všechnu skepsi a pochybnosti dostavila na zářijové setkání „redakční rady“. Pánové z rady měli vše výborně připravené. Pomalouč-

ku se ke mně přisouvaly různé články a harmonogramy, až mi došlo, co po mě chtějí: dát dohromady novou Vinici.

A tak se stalo, že slepý a nic netušící přišel na místo, aby viděl. Dostal housle, na které se musí teprve naučit hrát. A já tímto oběma pánům velmi děkuji za navrácení zraku: nejen, že jsem si všimla, že „mám čas“, zjistila jsem, jak velkou práci pro nás Míla Müller ve vinici vykonával a kolik má farnost poctivých, dobrých a odpovědných pisálků. Všem moc děkujeme a těšíme se na další články!

Zároveň všechny vybízím, ať se nebojí šlápnout na led Svatováclavské vinice, protože on vaše nápady určitě unese, i když možná všechny neotiskne. Všichni, kdo se chtějí jakkoliv podílet na vzniku Vinice, jsou vítáni.

Závěrem mi zbývá jen doufat, že pro Vinici nebude největším obohacením, až z ní zase zmizím. Nakonec, i to se počítá. *Vaše Křepelka na Vinici*